

Förordning om ändring av förordningen (2002:1060) om avfallsförbränning;

SFS 2011:1241

Utkom från trycket
den 9 december 2011

utfärdad den 1 december 2011.

Regeringen föreskriver att 2, 5 och 6 a–8 §§ förordningen (2002:1060) om avfallsförbränning ska ha följande lydelse.

2 § Ordet *avfall* har i denna förordning samma betydelse som i 15 kap. 1 § miljöbalken.

Uttrycket *farligt avfall* har i denna förordning samma betydelse som i avfallsförordningen (2011:927).

5 § De bestämmelser i denna förordning eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av förordningen som endast gäller farligt avfall ska inte tillämpas på

1. brännbart flytande avfall inklusive spillolja enligt definitionen i avfallsförordningen (2011:927), om

a) massainnehållet av polyklorerade aromatiska kolväten, t.ex. polyklorerade bifenyler (PCB) eller pentaklorfenol (PCP), inte överstiger 2 milligram per kilogram,

b) det i avfallet inte finns kadmium, nickel, krom, koppar, vanadin, bly, klor eller fluor i mängder eller i koncentrationer som kan medföra risk för skada på miljön eller fara för människors hälsa, och

c) det effektiva värmevärdet uppgår till minst 30 megajoule per kilogram, och

2. brännbart flytande avfall, om det i rökgasen från förbränningen av avfallet inte släpps ut andra ämnen eller ämnen i högre koncentrationer än vad som på samma sätt skulle släppas ut vid förbränning av sådan gasolja som avses i förordningen (1998:946) om svavelhaltigt bränsle.

6 a §¹ Bestämmelser om krav på förbehandling för att få bränna avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter finns i 28 § avfallsförordningen (2011:927). För batterier finns det i 26 § samma förordning en bestämmelse om förutsättningar för att få bränna avfall som innehåller eller utgörs av batterier.

¹ Senaste lydelse 2008:840.

7 § Den som bedriver verksamhet med förbränning av avfall i en förbränningsanläggning ska skaffa sig kunskap om vilka mängder av varje slag av avfall som tas emot för förbränning. Detta ska göras innan avfallet definitivt har tagits emot.

Verksamhetsutövaren ska se till att uppgifter om mängden i varje slag av avfall antecknas. Om det är möjligt, ska uppgifterna avse de avfallstyper som anges i bilaga 4 till avfallsförordningen (2011:927). Anteckningarna ska bevaras i minst två år och ska på begäran lämnas till tillsynsmyndigheten.

8 §² Den som bedriver verksamhet med förbränning av avfall i en förbränningsanläggning ska i fråga om farligt avfall som tas emot för förbränning

1. kontrollera de handlingar som krävs enligt

a) avfallsförordningen (2011:927),

b) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall³, och

c) lagen (2006:263) om transport av farligt gods och föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen,

2. skaffa sig information om den fysikaliska och, så långt det är möjligt, den kemiska sammansättningen av avfallet samt den information som i övrigt behövs för att bedöma avfallets lämplighet för den avsedda förbränningsprocessen,

3. skaffa sig information om avfallets farliga egenskaper, om de ämnen med vilka avfallet inte får blandas och om de försiktighetsåtgärder som behöver vidtas vid hanteringen av avfallet,

4. ta representativa prover, om det inte är olämpligt, för att säkerställa att avfallet överensstämmer med den information som avses i 2 och 3.

Dessa skyldigheter ska fullgöras innan avfallet definitivt har tagits emot. Prover som avses i första stycket 4 ska bevaras i minst en månad efter det att avfallet har bränts och ska på begäran lämnas till tillsynsmyndigheten.

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2012.

På regeringens vägnar

LENA EK

Egon Abresparr
(Miljödepartementet)

² Senaste lydelse 2006:315.

³ EUT L 190, 12.7.2006, s. 1 (Celex 32006R1013).